

Sygn. akt II KKN 230/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 20 grudnia 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Tomasz Grzegorzczuk

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2000 r.

sprawy **A. G.**

skazanego z art. 157 § 1 w zw. z art. 184 § 1 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 października 1997 r., sygn. II AKa [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Wojewódzkiego w R.

z dnia 3 marca 1997 r., sygn. II K [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną i zwalnia
skazanego A.G. od kosztów sądowych postępowania
kasacyjnego**

U Z A S A D N I E N I E

W kasacji zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie winy oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu mimo poważnych

wątpliwości w tym względzie ale następnie z zachowaniem terminu uzupełniono skargę wskazując, iż chodzi o zarzut obrazy art. 3 art. 3 § 3 d.kpk. Praktycznie wszak skarga kasacyjna kwestionuje ustalenia faktyczne odnośnie przypisania skazanemu przestępstwa z art. 157 i 184 d.kk twierdząc że brak było w sprawie dowodów „bezpośrednio wskazujących na jego winę” a sam oskarżony nie przyznał się. Wbrew twierdzeniu kasacji dowody, które pozwoliły sądowi przypisać ten czyn skazanemu były. Były to przy tym w rozumieniu prawa takie dowody bezpośrednie czyli tyczące znamion czynu jak i pośrednie, aczkolwiek często pochodne tj. wtórne. Wskazuje na to materiał sprawy oraz uzasadnienia obu sądów, a nie wykazano aby rozumowania sądów były pozbawione logiki i dowolne. Żaden błąd prawny, o jakim mowa w art. 463d d.kpk w sprawie tej nie miał zatem miejsca, a kasacja niniejsza jest w oczywisty sposób bezzasadna. Dlatego też orzeczono jak na wstępie, przy czym co do kosztów postępowania orzeczono uwzględniając sytuację rodzinną skazanego (zob. k. 299).

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S.N.